

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3MCdo/19/2011
Identifikačné číslo spisu:	1206212423
Dátum vydania rozhodnutia:	03.05.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Emil Franciscy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1206212423.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Slovenskej republiky - Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, so sídlom v Bratislave, Špitálska č. 14, proti povinnému A. D., naposledy bývajúcemu v I., D., zastúpenému opatrovníčkou J. A., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava II, o vymoženie 33,19 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 39 Er 3276/2006, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniam Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2011 sp. zn. 18 CoE 319/2010 a Okresného súdu Bratislava II z 22. decembra 2009 č.k. 39 Er 3276/2006-13, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2011 sp. zn. 18 CoE 319/2010 a uznesenie Okresného súdu Bratislava II z 22. decembra 2009 č.k. 39 Er 3276/2006-13 vo výroku o povinnosti oprávnenej nahradiť trovy exekúcie z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Oprávnená podala súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 33,19 € s príslušenstvom. Povinnosť zaplatiť túto sumu bola povinnému uložená rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I vydaným v konaní o priestupku, ktoré nadobudlo právoplatnosť 5. marca 2004 a stalo sa vykonateľným 20. marca 2004. Okresný súd Bratislava II uznesením zo 14. júla 2008 č.k. 39 Er 3276/2006-8 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Okresný súd Bratislava II uznesením z 22. decembra 2009 č.k. 39 Er 3276/2006-13 zaviazal oprávnenú zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 97,65 € s odôvodnením, že na danú situáciu sa vzťahuje § 203 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Na odvolanie oprávnenej proti výroku, ktorým bola zaviazaná nahradiť trovy exekúcie, Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. marca 2011 sp. zn. 18 CoE 319/2010 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Uviedol, že k zastaveniu exekúcie nedošlo zavinením povinného, ale v dôsledku zániku práva márnym uplynutím času, preto povinného nie je možné zaviazat' na zaplatenie náhrady týchto trov. Zodpovednosť za výsledok exekučného konania má oprávnená, keďže ide o jej procesný neúspech (jej pohľadávka nebola uspokojená). Vzhľadom na to odvolací súd dospel k

záveru, že súd prvého stupňa správne zaviazal oprávnenú na zaplatenie náhrady trov exekúcie. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Na základe podnetu oprávnenej podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) proti uvedeným uzneseniam mimoriadne dovolanie. Podľa právneho názoru generálneho prokurátora môže súd uložiť oprávnenému povinnosť nahradiť trovy exekúcie v zmysle § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku len ak dôjde k zastaveniu exekúcie jeho zavinením, alebo ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na náhradu trov exekúcie. V predmetnej veci nebol ale splnený žiaden z týchto predpokladov. Pokiaľ oprávnená podala včas návrh na vykonanie exekúcie, neprichádza do úvahy jej zavinenie zastavenia exekúcie z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty v zmysle § 88 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Oprávnená nemohla postup súdu v exekučnom konaní a dĺžku trvania tohto konania nijako ovplyvniť. Ak neboli splnené zákonné predpoklady v zmysle § 203 ods. 1 a ods. 2 Exekučného poriadku a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dôvodne, mal trovy exekučného konania znášať povinný (§ 197 ods. 1 Exekučného poriadku). V danom prípade neboli splnené predpoklady pre uplatnenie výnimky z tejto zásady. Z týchto dôvodov generálny prokurátor navrhol, aby mimoriadnym dovolaním napadnuté a na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.) spočívajúce uznesenie odvolacieho súdu a výrok uznesenia súdu prvého stupňa o náhrade trov exekúcie boli zrušené a vec v rozsahu zrušenia vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Oprávnená sa stotožnila s obsahom mimoriadneho dovolania.

Povinný sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) po zistení, že tento opravný prostriedok podal generálny prokurátor (§ 243e ods. 1 O.s.p.) v lehote jedného roka (§ 243g O.s.p.) proti rozhodnutiu, ktoré môže napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal napadnuté uznesenia bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) v rozsahu podľa § 243i ods. 2 v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je opodstatnené.

V zmysle § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Generálny prokurátor namietal, že napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný. Podľa § 200 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie. Podľa § 203 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie. Ak sa exekúcia zastaví z

dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil.

Ustanovenia § 196 a § 197 ods. 1 Exekučného poriadku určujú zásadu, že odmenu patriacu súdnemu exekútorovi za výkon exekučnej činnosti, náhradu jeho hotových výdavkov a náhradu za stratu času uhrádza povinný. Len výnimočne, ak dôjde k zastaveniu exekúcie, môže súd uložiť oprávnenému, aby nahradil trovy exekúcie; súd však uváži, ktoré trovy potreboval oprávnený na účelné vymáhanie nároku, a či mohol pri náležitej opatrnosti predvídať dôvod zastavenia exekúcie (§ 203 ods. 1 Exekučného poriadku). Ustanovenie § 203 Exekučného poriadku teda umožňuje súdu pri zastavení konania prelomiť zásadu vyplývajúcu z § 197 ods. 1 Exekučného poriadku a povinnosť nahradiť trovy exekúcie uložiť oprávnenému. Podmienkou takéhoto postupu je určitá forma procesného zavinenia oprávneného.

Pod „zavinením“ oprávneného v zmysle vyššie citovaného ustanovenia treba rozumieť iba také porušenie procesných predpisov oprávneným, ktoré má za následok buď neodôvodnený vznik trov exekúcie, alebo také jeho konanie (úkony), ktoré by spôsobilo zastavenie exekúcie.

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že ak oprávnená podala včas návrh na vykonanie exekúcie, neprichádzalo do úvahy jej procesné zavinenie na zastavení exekúcie z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty, určenej na vykonanie predmetného exekučného titulu. Oprávnená postup exekútora a exekučného súdu a dĺžku exekučného konania (t.j. vykonanie exekučného titulu do uplynutia prekluzívnej lehoty) nemohla ovplyvniť.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že mimoriadnym dovolaním napadnuté uznesenia súdov nižších stupňov (o trovách exekúcie) spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci a že generálny prokurátor dôvodne podal proti nim mimoriadne dovolanie (§ 243e O.s.p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.). Najvyšší súd vzhľadom na to mimoriadnemu dovolaniu vyhovel a vec v rozsahu zrušenia vrátil Okresnému súdu Bratislava II na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2, 3 a 4 O.s.p v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď primerane § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.